

Loukoer ja Lamba-tal.

Tal, hakka wasto! ehk! — !
Ma haikan wasto?
Mul polle svariisto antudki,
Mul antud waggadust, miud ühtegi. —
So waggadusfest ma ei wotta kuulda. —
Te, mis tahhad; ei ma woi keelda;
Ma moistan agga täsfast kannata,
Kui waggadusfest siin ei holita.

Tal, omma wagga kindla melega!
Sa rõmustad mind; ja siis ellama!
Kes nõdra wagga loma waewab teäl,
Sel polle tdest mitte auja mehhe meel!
Mauid minne, wagga tal! ja waggaks allati.

Haige ja temma Õppetaja.

Üks waene hal mees olli wüimses surma
hädas,
Ja maggas õlgede peäl üksi tühjas maias;
Üht kirwest agga nähti laua peäl ta san-
gi ees.
Oh, ütles temma Õppetaja, olle wahwa
mees!
Müüd saab so wangi-kodda pea lahti tehtud,
Kus olled waewa kü, ja wäbhe rõmo näinud.
Ei, kostis wanna mees, suur waewa ma ei
polle näind,
Mo käsfi on, ni paljo kui ma tean, hästi
käind;
Sest tühjad murred polle minno süddant
pinand,
Ja kaddedusfest minna ühtegi ei teand.
Mo kirwes on mul ifka saatnud leiba-
pallofest,